[திரு. கே. ரமணி] [1990 ஏப்ரல் 9

மாண்புமிகு திரு. நாஞ்சில் இ. மனோகரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. சுப்பிரமணியம், திரு. சின்னசாமி, திரு. பெரியசாமி போன்றவர்கள், இப்போது திரு. செங்கோட்டையன் அவர்கள் கிளப்பிய பிரச்சினையின் அடிப்படையில் கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதையொட்டி பேசிய மாண்புமிகு மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் தலைவர் திரு. ரமணி அவர்கள் மேற்கொண்டு இதுதொடர்பாக என்ன நடைபெற்றிருக்கிறது என்பதைப் பற்றி இங்கே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். சுருக்கமாக நான் அதை அவைக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இதுசம்பந்தமாக 5–4–1990 அன்று மாலை 5.30 மணிக்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் முன்பு நடைபெற்ற சர்வ கட்சிப் பிரதிநிதிகள் கூட்டத்தில் கீழ்க்கண்ட முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டன.

''புறம்போக்கு நிலங்களிலிருந்து அப்புறப்படுத்தப்பட்டவர்களை தகுதியின் அடிப்படையில் சின்னவேடன்பட்டி கிராமம் மஜரா உடையான்பாளையம் எண் 220/பி1ஏ மற்றும் 221/1 ஆகிய மந்தைவெளிப் புறம்போக்கு நிலங்களில் நில ஒதுக்கீடுசெய்து அவர்களுக்கு மனைப்பட்டா உடனடியாக வழங்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளுதல்; சின்னவேடன்பட்டி கிராமம் மஜரா வேலப்பநாயக்கன்புத்தூர் 364-ல் குடிநீர் போன்ற அடிப்படை வசதிகள், ஊராட்சி ஒன்றியத்தினால் ஏற்கெனவே செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளதால், இங்குள்ள நபர்களுக்குத் தகுதியின் அடிப்படையில் அங்கே குடியிருக்க அனுமதித்தல்; மேற்படி சின்னவேடன்பட்டி கிராம எல்லையிலுள்ள அரசு புறம்போக்கு நிலங்களில் புதிய ஆக்கிரமிப்பு எதையும் அனுமதிக்கக் கூடாது.''

எனவே, சின்னவேடன்பட்டியில் இருந்த ஆக்கிரமிப்புகள் பொது அமைதி கருதியே அப்புறப்படுத்தப்பட்டன. இதனால் கிராமத்தில் மக்களிடையே பதட்ட நிலை எதுவும் இல்லை. பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குத் தகுதியின் அடிப்படையில் மாற்று இடங்களைக் கொடுக்க எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் சர்வ கட்சிக் கூட்டத்தில் எல்லோருக்கும் திருப்திகரமான முடிவுகளாக மேற்கொள்ளப்பட்டன என்பதை அவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

3. உரிமை மீறல் பிரச்சினை.

'தினகரன்' நாளிதழ்மீது—அவை நிகழ்ச்சிகள் தொடர்பான உறுப்பினர்களின் நடவடிக்கைகளை விமர்சித்துத் தலையங்கம் தீட்டியுள்ளது குறித்து.

10–20 மணி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் 1–4–1990 நாளிட்ட ''தினகரன்'' நாளிதழில் எழுதப்பட்டுள்ள தலையங்

1990 ஏப்ரல் 9] [பேரவைத் தலைவர்]

கத்தைக் குறிப்பிட்டு, அது அவை உரிமை மீறிய செயலாகும் என்று ஓர் அவை உரிமை மீறல் பிரச்சினைக்கு அறிவிப்புக் கொடுத்துள்ளார்கள். இது எவ்வாறு அவை உரிமை மீறிய பிரச்சினையில் அடங்கும் என்பதை மிகச் சுருக்கமாக விளக்கும் படி வேண்டுகிறேன்.

*திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்: மாண்புமிகு பேரவை தலைவரவர்களே, 31–3–1990 ம் நாளன்று நானும், எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், எங்களுடைய கட்சியினுடைய துணைத்தலைவர் திரு. குமரி அனந்தன் அவர்களும் முதலமைச்சருக்கு எதிராக அவை மீறல் குறித்த பிரச்சினையை அவையில் எழுப்ப அனுமதி கோரியிருந்தோம். அதற்கு ஒரு நாள் முன்னதாக எங்களுடைய கட்சி உறுப்பினர் திரு. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் அவர்கள் ''இந்திய அமைதி காக்கும் படைக்கு அளிக்கப்பட்ட வரவேற்பு நிகழ்ச்சியை முதலமைச்சர் புறக்கணித்தது குறித்து'' ஒரு விவாதத்திற்கு அறிவிப்புக் கொடுத்திருந்தார்கள். இந்த அறிவிப்புகளை ஒட்டி நாங்கள் சில கருத்துக்களை வெளியிட்டிருந்தோம். அந்தக் கருத்துக்களுக்கு உள்நோக்கம் கற்பித்தும், களங்கம் ஏற்படுத்தும் வகையிலும், எங்களைப் பழிக்கும் வகையிலும், திரித்தும் 1—4—1990ம் நாளன்று ''தினகரன்'' நாளேடு ஒரு தலையங்கம் தீட்டி இருக்கிறது. அந்தத் தலையங்கத்தில் எங்களை கூச்சல் காரர்கள், ஓலக்காரர்கள், வேதாந்திகள் என்று வர்ணித்திருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல, ''கலைஞரோ, இந்தக் கூச்சலாளிகளுக்கும், ஓலக்காரர்களுக்கும், வேதாந்திகளுக்கும் அவர் தம் வாயடைக்கும் வண்ணம் சட்டமன்றப் பேரவையின் அவைக் களத்திலேயே ஒரு நாள் அன்று, இரு நாள்கள் விளக்கம் நல்கியிருக்கிறார். மறுமொழி பகர்ந்திருக்கிறார். பதிலடி கொடுத்திருக்கிறார். ஆனால் இவர்களுக்கு சராசரி மனிதப் பிறவிகளுக்கு இருப்பதுபோல முகத்தில் முன் பகுதியில் மட்டும்தான் வாய் இருக்கிறது என்பது இல்லை. வேறு பல இடங்களிலும் வாய்கள் திறக்கும். இந்த வம்புப் பிரச்சாரம் தொடரும். இது நமக்குத் தெரியும்'' என்று ஓரிடத்திலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

அதைப்போல, ''இந்திய அமைதி காக்கும் படை இலங்கைக்கு எதற்காகப் போனது, யார் கூப்பிட்டு அது போனது என்னும் கேள்விகளுக்கே இந்தக் கூச்சல்காரர்களுக்கு விடை தெரியாது. கலைஞர் மீது இப்படி புழுதி வாரித் தூற்றும் அரசியல் கோமாளித்தனக்காரர்களுள் ஒருவருக்காவது இலங்கை—இந்திய உடன்படிக்கை பற்றிய அடிப்படை அறிவாவது இருக்கிறதா?'' என்று கேள்வி கேட்டிருக்கிறார்கள்.

அதோடு அல்லாமல், ''வரலாற்று ஞானசூனியங்கள்'' என்று ஒரு பகுதியிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்ல, ''இதைத் தமிழ் மக்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். சாயம்போன போலி தேசிய சொக்காய்களும் தங்கள் திராவிடத் தோல்களை உரித்துப்போட இயலாமல் அதன்மீது போலி தேசிய சாயம் பூசித் திரிபவர்களும் இதற்கு பலியானதில் வியப்பு இல்லை'' என்று காங்கிரஸ், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

அதோடு நில்லாமல், ''பழைய போலி தேசியம் கழிக்கப்பட்டுவிட்டது டெல்லியில்'' என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ''இங்கே கலைஞரை தேசத் துரோகி என்று ஓலமிடும் தேசிய ஒய்யாரிகளின் கொண்டைக்குள் இருக்கும் ஈறும் பேனும்'' என்று இங்கே திரு. பீட்டர் அல்போன்ஸ் அவர்கள் பயன்படுத்திய வார்த்தைகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இது போன்று அவை உரிமை மீறல் சம்பவங்களைப் பொறுத்தவரையில் ''எர்ஸ்கின் மே'' அவர்கள் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவை உறுப்பினர்கள் சுதந்திரமாகவும், அச்சமின்றியும் செயல்பட வேண்டும். அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளைத் தடுக்கும் போக்கில் யார் எழுதினாலும், பேசினாலும் அது அவை உரிமை மீறலாகும் என்று மிகத் தெளிவாக ''மே'' அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

In 1701 the House of Commons resolved that to print or publish any books or labels reflecting on the proceedings of the House is a high violation of the rights and privileges of the House. Indignities offered to their House by words spoken or writings published reflecting on character or proceedings have been constantly punished by both the Lords and the Commons upon the principle that such acts to obstruct the Houses in the performance of their functions by diminishing the respect due to them.

Reflections upon Members, the particular individuals not being named or otherwise indicated are equivalent to reflections on the House.

10-25 மணி

நம்முடைய நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் மக்களவையில் இதுபோன்ற ஒரு பிரச்சினை 'பிளிட்ஸ்' வாரப் பத்திரிகைக்கு எதிராக முன்பு எழுப்பப்பட்டது. 'பிளிட்ஸ்' வாரப் பத்திரிகை கிருபளானியைப் பற்றி ஒரு கட்டுரை எழுதியது. கிருபளானி மக்கள் அவையில் பேசிய பேச்சு பற்றி பிளிட்ஸினுடைய அன்றைய நிருபர் ஒரு கட்டுரை எழுதி இருந்தார். அதிலே அவர் குறிப்பிட்டது எல்லாம் மிகவும் சுருக்கமான விஷயம் தான். அந்த ஏப்ரல் 20ஆம் தேதி குஷ்வகத் ராய் என்பவர் அந்தப் பிரச்சினையை எழுப்பி இருக்கிறார். அதிலே அவர் ஆட்சேபனையான

பகுதி என்று சொன்னது "Kripaloony" என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டு இருந்தார்கள். "Kripalani" என்பதற்குப் பதிலாக "Kripaloony" என்று குறிப்பிடப்பட்டு இருந்தது. 'loony' என்கிற சொல்லுக்கு "lunatic" என்ற பொருள் கொள்கிற தன்மையில் அன்றைய தினம் அதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தார்கள். அதிலே ஆட்சேபகரமான சொற்கள் என்பது 'Lousiest and cheapest speech' என்று ஒரு இடத்திலே வருகிறது. 'senile' என்று கிருபளானியை வர்ணித்து இருக்கிறார்கள். 'senile' என்று சொன்னால் மூப்பின் காரணமாக ஏற்படுகின்ற நினைவாற்றல் குறைவு. அவ்வளவு தான். அதைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இது அவை உரிமை மீறல் என்று குறிப்பிட்டு அவர்கள் அன்றையதினம் மீறலாக எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலே இருக்கிற பகுதியை நான் படித்துக் காட்டுகிறேன்.

The gravemen of the charge against the Blitz is not that it published a report of the debate or proceedings in the House but that it caused libellous reflections on a member of the House on account of his speech and conduct in Parliament. This type of contempt is quite distinct from the instances of misconduct in connection with the publication of the debates in the House and is dealt with separately by May.

Analagous to molestation of Members on account of their behaviour in Parliament are speeches and writings reflecting upon their conduct as Members, On 26th February 1701 the House of Commons resolved that to print or publish any libels reflecting upon any Members of the House for or relating to his service therein was a high violation rights and privileges of the House. Written imputations as affecting a Member of Parliament, may amount to breach of privilege, without perhaps, being libels at common law, but to constitute to breach of privilege a libel upon a Member must concern the character or conduct of the Member in that capacity.

Both Houses will punish not only contempts arising out of facts of which the ordinary courts will take cognizance, but those of which they cannot, such as contemptuous insults, gross calumny or foul epithets by word of mouth not within the category of actionable slander or threat of bodily injury. The conduct in parliament or the comments is in vulgar language or abusive, they cannot be deemed to come within the bounds of fair comment or justifiable criticism. Even the Press Commission has held that the comments couched in abusive language is unfair and that even fair comment cannot be stretched to include irresponsible sensationalism. The scope of freedom of the Press has been described by the Supreme Court in the Searchlight Case.

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்] [1990 ஏப்ரல் 9

இது நான் அன்றைய தினம் அவை உரிமையை மீறியதாகக் கருதப்பட்டு அந்த ஆசிரியருக்கும், நிருபருக்கும் தண்டனை வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது. எனவே நான் உங்களிடத்தில் இந்த அவையின் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புவது, நாங்கள் சுதந்திரமாகவும், அச்சமின்றியும் செயல்படாத வகையில் தடுக்கும் நோக்கத்தோடு இந்தத் தலையங்கம் தீட்டி இருக்கிற ''தினகரன்'' நாளேடு இந்த அவையினுடைய உரிமையை மீறி இருக்கிறது. இங்கே நான் எழுப்பி இருக்கிற அவை உரிமை மீறல் பிரச்சினையை குறித்து நீங்கள் ''தினகரன்'' நாளேட்டின் மீது உரியநடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10-30 மணி

*மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள உரிமைப் பிரச்சினையில் உள்ள உணர்வுகளை நான் மதிக்கிறேன். ஒரு பத்திரிகையினுடைய தலையங்கத்திலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்களை விமர்சிப்பதற்கு ஓர் அளவுகோல் இருக்க வேண்டும் என்பதிலே உள்ள நியாயத்தை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆனால் உரிமைப் பிரச்சினை உண்டா, இல்லையா என்று தீர்மானிக்கக்கூடிய பொறுப்பில் தாங்கள் இருக்கின்றீர்கள் ; அந்த உரிமை தங்களுக்கு உண்டு. அதற்கிடையிலே பத்திரிகைகளிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்களைப் பற்றித் தனிப்பட்ட முறையிலே சொல்லப்படுகின்ற விமர்சனங்கள் உரிமைப் பிரச்சினைக்கு உரியதா அல்லது ஒரு உறுப்பினர் அவையிலே சொல்லாததை, செய்யாததை முறையே சொன்னதாகவோ, செய்ததாகவோ ஒரு பத்திரிகையிலே வருவது உரிமைப் பிரச்சினைக்கு உரியதா என்பவைகளை எல்லாம் எண்ணிப் பார்க்க நாம் அனைவரும் கடமைப் பட்டு இருக்கின்றோம். மாண்புமிகு பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் குறிப்பிட்ட அந்தத் தலையங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் மிகக் கடுமையான வார்த்தைப் பிரயோகங்கள் அதிலே இருக்கின்றன என்பதையும், உள்ளத்தைப் புண் படுத்தக்கூடிய சொற்கள் அதிலே நடமாட விடப்பட்டு இருக்கின்றன என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினருடைய உணர்வை நானும் பகிர்ந்துகொண்டு என்னுடைய வேதனையைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த அவையிலே உள்ள உறுப்பினர்களுடைய மாண்பினை, அவர்களுடைய மதிப்பினை, மரியாதையினைக் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு ஆளுங்கட்சிக்கும் இருக்கின்றது என்கின்ற காரணத்தினால் நான் அந்தக் கடமையோடு, பொறுப்பினைப் பகிர்ந்து கொண்டு என்னுடைய வருத்தத்தை, அந்தப் பத்திரிகையிலே வந்துள்ள வாசகங்களுக்காகத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

1990 ஏப்ரல் 9] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ஆனால் ஒரு உரிமைப் பிரச்சினைக்கு உரியதாக இவைக ளெல்லாம் வர இயலுமா என்ற கேள்வி எழுகிற நேரத்தில், பத்திரிகைகளிலே ஒரு உறுப்பினரைப் பற்றி வருகின்ற செய்திகள் தவறானவைகளாக இருந்தால், நான் ஒன்று பேச அதை மாற்றி ஒரு பத்திரிகை பிரசுரித்து, அதன் காரணமாக வேறு விளைவுகள் ஏற்படக் கூடிய சூழ்நிலை உருவாகுமே யானால், உரிமைப் பிரச்சினை வருவதும் அல்லது ஒரு அமைச் சரோ அல்லது ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினரோ ஒரு தவறான தகவலை அவைக்குச் சொல்லி, அப்படிச் சொல்லப்பட்டது தவறான தகவல் என்று மெய்ப்பிக்கப்படுகின்ற நேரத்தில், அந்தத் தவறான தகவலைச் சொன்னவர்மீது உரிமைப் பிரச்சினை வருவதும் வாடிக்கை.

பல நேரங்களில் அப்படி உரிமைப் பிரச்சினைகள் வந்திருக்கின்றன. சில நேரங்களிலே அமைச்சர்களேகூட இந்த அவையில் தவறான தகவல்களை ஒரு காலத்திலே சொல்லி, அது உரிமைப் பிரச்சினைக்குப் போகாமல், எச்சரித்து, அன்றைய சபாநாயகர் மாண்புமிகு இராஜாராம் அவர்களால் எச்சரித்து விடப்பட்ட செய்தியும் அன்றைக்குத் துணை சபாநாயகராக இருந்த நம்முடைய திரு. பி. எச். பாண்டியன் போன்றவர்களுக்கெல்லாம் மிக நன்றாகத் தெரியும். இவைக ளெல்லாம் உரிமைப் பிரச்சினையிலே ஒரு வகை.

பத்திரிகைகளில் தலையங்கங்கள் அல்லது கருத்துக்கள் அல்லது சட்ட மன்ற நடவடிக்கையைப் பற்றிய குறிப்புக்கள் வருகின்ற நேரத்தில் அவைகளெல்லாம் உரிமைப் பிரச்சினைக்கு என்று எடுத்துக் கொள்வோமேயானால் அது எங்கு போய் நிற்கும், எந்த அளவிற்குப் பத்திரிகை சுதந்திரத்தைப் பாதிக் கும் என்பதையும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

அ.இ.அ.தி.மு.க. நாளிதழ் ஒன்றிலேகூட வந்துள்ள அந்த வரிகளை நான் படித்துக் காட்டுகிறேன். உரிமைப் பிரச்சினை எழுப்புவதற்காக அல்ல. நான் அவைகளெல்லாம் உரிமைப் பிரச்சினைக்கு உரியவை என்றும் சொல்ல விரும்பவில்லை. இப்படிப் பத்திரிகைகளிலே எழுதுவது இன்றைய தினம் ஒரு மரபாக ஆகி விட்டிருக்கின்ற காரணத்தால் சொல்ல விரும்புகின்றேன்.

22—3—1990 இல் வந்த ஒரு தலைப்பில், ஒரு முன்னாள் அமைச்சர் எழுதிய கட்டுரைக்குத் தலைப்பே, ‘‘ இது தாண்டா சட்டசபை ; இவர் தாண்டா முதலமைச்சர் ’’—

இன்னொன்று, 4—4—1990 இல் வந்த ஒரு கட்டுரைக்கு ‘‘ கோட்டையிலே இருக்கிற கொடியவர்கள் ’’ என்ற ஒரு தலைப்பு. கோட்டையிலே எல்லோரும் தான் இருக்கிறோம்;

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1990 ஏப்ரல் 9

ஆளுங்கட்சி, எதிர்க்கட்சி, எல்லோரும்தான் இருக்கிறோம். அதற்காக எங்களையெல்லாம் கொடியவர்கள் என்று சொல்லி விட்டார்கள் என்று உரிமைப் பிரச்சினை கொண்டு வர முடியுமா என்றால் முடியாது.

இன்னொன்று, நண்பர் திரு. பாண்டியன் மன்னித்துக் கொள்ள வேண்டும்; உடனே அவர் சீறி எழக் கூடாது. அதே பத்திரிகையில், 20—3—1990 இல் ''பி. எச். பாண்டிய னின் ரௌடித்தனம்'' என்று ஒரு சொற்றொடரே வெளி யிடப்பட்டிருக்கின்றது. இதற்கெல்லாம் உரிமைப் பிரச்சினை யிலே வரும் என்று சொல்லவில்லை. அவர்களுடைய கருத்துக் களைத் தங்கள் பேப்பரில் எழுதுகிறார்கள். அது வேறு.

இன்னொன்று, நம்முடைய அருமை நண்பர் பீட்டர் ஆல் போன்ஸ் அவர்கள்கூட ஒரு வாரப் பத்திரிகையில் இன்றைக்கு எழுதி யுள்ளார். நம்முடைய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரைப் பற்றியே அவர் குறை கூறுகிறாரா அல்லது பாராட்டுகிறாரா என்று தெரிய முடியாத அளவிற்கு எழுதியுள்ளார். இங்கே உள்ள கட்சிகளைப் பற்றியெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார். ''இடது கம்யூனிஸ்ட்'', ஜனதா தளம், முஸ்லீம் லீக் ஆகியோ ருக்குக் கடந்த கூட்டத் தொடரில் தி.மு.க.வின் மீது இருந்த எஜமான விசுவாசம் பளிச்சென்று பிரதிபலித்தது.'' எஜமான விசுவாசம் உள்ள கட்சிகள் என்று அவற்றைச் சொன்னாலே அவை அடிமைகள் என்ற பொருளிலேதான் அது கையாளப் படுகின்ற சொல்லாகும்.

அதைப் போலவே, ''கலைஞர் அடிக்கடி எரிச்சல்படுகிறார்'' என்று அதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நான் எரிச்சல்படுகி றேனா, இல்லையா என்பது இலக்கியச் செல்வருக்கே தெரியும். எவ்வளவோ எரிச்சலையெல்லாம் தாங்கிக் கொண்டு, எதையும் தாங்கும் இதயம் வேண்டும் என்கின்ற அளவில், இந்த அவை யிலே நான் இருக்கிறேன். எரிச்சல் படுவதாகச் சொல்லி யிருக்கிறார். ''இடது கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு ஏற்பட்டுள்ள தலையாட்டி பொம்மை என்ற தோற்றம்'' என்று அந்தக் கட்சியைப் பற்றி இந்த அவையிலே உள்ள ஒரு உறுப்பினரே, திரு. பீட்டர் ஆல்போன்ஸே இன்றைக்கு வெளிவந்துள்ள ஜூனியர் விகடன் பத்திரிகையிலே இப்படியொரு கட்டுரை எழுதுகிறார்.

அதுமாத்திரம் அல்ல. எதிர்க்கட்சித் தலைவரைப் பற்றிச் சொல்லும்பொழுது, ''எதிர்க்கட்சித் தலைவர் எஸ். ஆர். இராதாதான் சட்டமன்றத்திலேயே "the most unpredictable man" அதாவது, ''நிர்ணயம் செய்ய இயலாத மனுஷன்'' என்று இராதாவை—நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவரைப் பற்றி இந்த சபையினுடைய உறுப்பினர் ஒருவரே 'unpredictable man'

''எப்போது, எந்தப் பாணத்தை, யார் மேல் எறிவார் என்று சொல்ல முடியவில்லை. கலைஞரிடம் சிரித்துப் பேசிக் கொண்டே இருப்பார். எழுந்து நின்றால் திடீரென்று கார சாரமான வார்த்தைகளைக் கொட்டித் தீர்ப்பார். இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றிக் கடுமையாய் வாதிக்கப் போகிறார் என்று நாங்கள் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தால், திராவிட இயக்கம் என்று சொல்லி கலைஞரோடு உறவு பாராட்டுவார்'' (அதுகூடப் பிடிக்கவில்லை அவர்களுக்கு). ''அடடா, ஒட்டிக் கொண்டாரே என்று நாங்கள் வருத்தப்படும்பொழுது, திடீரெனப் பாய்ந்து வார்த்தைகளால் முதலமைச்சரைப் பிடுங்கி விடுவார்.'' இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகள். முதலமைச் சரை வார்த்தைகளால் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பிடுங்கி விடுவார் என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்ட அந்த வார்த்தைகளெல் லாம் கூட நாளைக்கு உரிமைப் பிரச்சினைக்கு வரக் கூடும். எனவேதான், ஒரு பத்திரிகையிலே தலையங்கம் என்கின்ற அளவிலே எழுதும் பொழுது, நாம் அனைவரும் சேர்ந்து, அவையின் சார்பாக எல்லாப் பத்திரிகைகளுக்கும் விடுக்கின்ற

10-35 மணி

வேண்டுகோள், இந்த அவைக்கு மொத்தக் குத்தகை எடுத்துக் கொண்டு நான் எல்லோரின் சார்பாக இப்படிப்பட்ட வேண்டு கோளை விடுக்கத் தகுதி படைத்தவனோ, இல்லையோ எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் தலைவராகிய தாங்கள் தகுதி படைத்து இருக்கிறீர்கள். எனவே, எந்தப் பத்திரிகை யானாலும் விமர்சனம் எழுதலாம், தவறுகளைச் சுட்டிக் காட்டலாம். ஆனால், அந்தத் தலையங்கத்திலே, திரு. பால சுப்பிரமணியம் அவர்கள் குறிப்பிட்டுக் காட்டிய தலையங்கத் திலே இருந்த காரசாரமான வார்த்தைகள், கடும் சொற்கள் இருப்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்ள இயலாது; அதைப்போலவே பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் அவர்கள் எழுதியுள்ள அந்தக் கட்டுரை யில், வாரப் பத்திரிகையில் வந்துள்ள அந்த வாசகங்களைக்கூட ஏற்றுக்கொள்ள இயலாது; அதைப்போலவே தான் அ.தி.மு.க. நாளேட்டில் வந்துள்ள அந்த வாசகங்களையும் ஏற்றுக் கொள்ள இயலாது. அது முரசொலி பத்திரிகையாக இருந்தாலும் கூட, எந்தப் பத்திரிகையாக இருந்தாலும் சரி, அவைகளை நடத்துகிறவர்கள், அவற்றின் ஆசிரியர் பொறுப்பினை ஏற்றுக் கொண்டிருப்பவர்கள், இப்படிப்பட்ட சொற்களைத் தவிர்ப்பது நல்லது என்ற அறிவுரையை, இந்த உரிமைப் பிரச்சினை இங்கே வந்ததன் காரணமாக அனைவரும் தாங்களாகவே ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய அறிவுரையாக இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தைச் சொல்லி, இந்த உரிமைப் பிரச்சினை பற்றி தங்களுடைய தீர்ப்பு எதுவோ அதற்கு நான் வழிவிட்டு அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இது குறித்து நாளிதழின் ஆசிரியருக்கு எழுதி, விளக்கம் கேட்டு, பின்னர் என் தீர்ப்பை அளிக்கிறேன். தீர்ப்பை அளிக்கும்போது என்னுடைய கருத் தையும் சேர்த்தே அளிக்கிறேன்.